

10

Od 31.V. 49 r. wychodzi pt : Dziennik
Urzędowy Min. Pracy i Spraw
Społecznych

DZIENNIK URZĘDOWY

KOMITETU PRACY I PŁAC

Rok XI

Warszawa, dnia 15 lutego 1971 r.

Nr 1 (61)

T R E Ś Ć :

Poz.

Str.

Poz.

Str.

I. USTAWODAWSTWO PRACY I UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE

1. Porozumienie w sprawie stosowania Umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czechosłowacką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 5 kwietnia 1948 r. 1
2. Porozumienie w sprawie wypłaty świadczeń oraz przeprowadzania kontroli administracyjnej i lekarskiej 5

II. PŁACE

3. Wytyczne Nr 1 Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 7 stycznia 1971 r. w sprawie wysokości i podziału na rok 1971 funduszu premiowego pracowników umysłowych w niektórych przedsiębiorstwach i zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) . . . 8

I. USTAWODAWSTWO PRACY I UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE

1.

P O R O Z U M I E N I E

w sprawie stosowania Umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czechosłowacką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 5 kwietnia 1948 r.

Na podstawie artykułu 1 ustęp 6, artykułu 4 ustęp 1, artykułu 14 ustęp 7 i artykułu 23 ustęp 1 Umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czechosłowacką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 5 kwietnia 1948 roku, właściwe centralne władze administracyjne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, reprezentowane ze strony polskiej przez

Michała Krukowskiego — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac,

Michała Stancja — Ministra Pracy i Spraw Społecznych Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej,

uzgodniły, co następuje:

Stosowanie artykułu 1 ustęp 4 litra a) Umowy

§ 1. Pracownicy wysłani przez zakład pracy jednego Państwa do przejściowego zatrudnienia na terytorium drugiego Państwa podlegają ubezpieczeniu społecznemu Państwa, na którego terytorium znajduje się siedziba wysyłającego zakładu pracy, także wtedy gdy okres ich pracy w drugim Państwie trwa dłużej niż sześć miesięcy.

Stosowanie artykułu 4 Umowy

§ 2. 1. Okresy zatrudnienia (ubezpieczenia) w państwie trzecim będą zaliczane:

- a) dla ustalenia prawa i wymiaru renty polskiej obywatelom czechosłowackim, zamieszkałym w Polsce,
- b) dla ustalenia prawa i wymiaru renty czechosłowackiej obywatelom polskim, zamieszkałym w Czechosłowacji,

pod warunkiem, że okres zatrudnienia w Polsce względnie w Czechosłowacji wynosi co najmniej dziesięć lat.

2. Wypłata renty, przyznanej z zaliczeniem okresu zatrudnienia (ubezpieczenia) w państwie trzecim, ulega wstrzymaniu w razie opuszczenia terytorium Polski przez obywatela czechosłowackiego i terytorium Czechosłowacji przez obywatela polskiego. Jednakże wypłacana będzie nadal renta, do której istnieje prawo bez zaliczenia okresu w państwie trzecim.

§ 3. 1. Przewidziana w przepisach czechosłowackich renta socjalna może być przyznana także obywatelom polskim.

2. Przewidziana w przepisach polskich renta wyjątkowa może być przyznana także obywatelom czechosłowackim.

3. Wypłata wymienionych w poprzednich ustępach rent ulega wstrzymaniu w razie opuszczenia terytorium Czechosłowacji przez obywatela polskiego i terytorium Polski przez obywatela czechosłowackiego.

§ 4. 1. Wypłata dodatków na dzieci do rent przysługujących z instytucji jednego Państwa osobom, zamieszkałym w drugim Państwie, ulega wstrzymaniu, jeżeli rencista lub jego małżonek podejmie zatrudnienie i z tego tytułu powstaną warunki do przyznania zasiłków rodzinnych na dzieci, na które przysługiwały dotychczas dodatki do renty.

2. Jeżeli z instytucji obu Państw rencista otrzymuje renty, które nie ulegają podziałowi w myśl artykułu 14 Umowy, dodatki do renty na dzieci wypłaca tylko instytucja tego Państwa, na terytorium którego rencista mieszka.

Stosowanie artykułu 5 Umowy

§ 5. 1. W przypadku zbiegu prawa do renty z instytucji jednego Państwa z prawem do renty z instytucji drugiego Państwa stosowane będą następujące reguły:

- a) W razie zbiegu prawa do renty starczej lub renty inwalidzkiej z instytucji jednego Państwa z prawem do renty rodzinnej (wdowiej i sieroczej) z instytucji drugiego Państwa, zmniejszenie renty przeprowadza tylko instytucja, tego Państwa, w którym prawo do renty powstało później.
- b) Jeżeli w myśl artykułu 14 Umowy przysługuje częściowa renta starcza lub renta inwalidzka i powstanie później

dla rencisty prawo do częściowej renty rodzinnej (renty wdowiej i sieroczej) lub odwrotnie — zmniejszenie lub zawieszenie renty przeprowadzają instytucje obu Państw, biorąc pod uwagę tylko własne renty częściowe.

c) Jeżeli z instytucji jednego Państwa przysługuje renta starcza lub renta inwalidzka i powstanie później prawo do częściowej renty rodzinnej (renty wdowiej i sieroczej) w myśl artykułu 14 Umowy lub odwrotnie — zmniejszenie lub zawieszenie renty przeprowadza tylko instytucja tego Państwa, w którym powstało prawo do dwu lub więcej rent.

d) W razie zbiegu prawa do tego samego rodzaju rent z instytucji obu Państw i jeżeli renty te nie mogą być obliczone w częściach w myśl artykułu 14 Umowy (na przykład renta na podstawie przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz członków ich rodzin), instytucja z której przysługuje wyższa renta wypłaca tę rentę w pełnej wysokości, a instytucja drugiego Państwa, z której przysługuje niższa renta, wypłaca tę rentę w połowie.

2. W razie powstania trudności w stosowaniu określonych w poprzednim ustępie reguł w poszczególnych przypadkach, przypadki te będą załatwione indywidualnie w drodze porozumienia między instytucjami obu Państw.

3. Jeżeli zmniejszenie lub zawieszenie renty nastąpiło przed wejściem w życie niniejszego Porozumienia, zmniejszenie lub zawieszenie renty według reguł określonych w ustępie 1 niniejszego paragrafu będzie przeprowadzone tylko wtedy, gdy rencista uzyska prawo jeszcze do innego świadczenia po wejściu w życie niniejszego Porozumienia.

Stosowanie artykułu 14 ustęp 1 Umowy

§ 6. 1. Okresy zatrudnienia pod ziemią i w warunkach szkodliwych dla zdrowia według przepisów jednego Państwa uważa się za okresy pracy pod ziemią i w warunkach szkodliwych dla zdrowia według przepisów drugiego Państwa.

2. Okresy zatrudnienia i okresy zastępcze zaliczone według przepisów jednego Państwa w większym rozmiarze, niż wynosi rzeczywisty czas zatrudnienia, uwzględnia się w tym większym rozmiarze także w drugim Państwie przy ustalaniu prawa do renty, jej wysokości i obliczaniu renty częściowej.

§ 7. 1. Okres uznany za zaliczalny do okresów zatrudnienia (za okres zastępczy) według przepisów obu Państw uwzględnia instytucja tego Państwa, na którego terytorium pracownik był zatrudniony ostatnio przed wymienionym okresem.

2. Jeżeli pracownik nie był zatrudniony przed okresem, o którym mowa w poprzednim ustępie, okres ten uwzględnia instytucja Państwa, w którym pracownik był zatrudniony po raz pierwszy.

3. Jeżeli okres zatrudnienia w jednym Państwie pokrywa się z okresem zastępczym według przepisów drugiego Państwa, uwzględnia się przy zliczaniu okresów w obu Państwach tylko okres zatrudnienia.

§ 8. 1. Okres wychowywania dziecka zalicza się jako okres zastępczy według przepisów czechosłowackich kobietom zamieszkałym w Polsce, jeżeli okres ten wiąże się bezpośrednio z zatrudnieniem w Czechosłowacji.

2. Okres pobierania czechosłowackiej renty inwalidzkiej uwzględnia się w myśl artykułu 14 ustęp 1 Umowy tylko dla ustalenia prawa do świadczeń, lecz nie bierze się pod uwagę tego okresu przy wymiarze renty.

§ 9. 1. Okresy zatrudnienia i okresy zastępcze, zaliczone w myśl przepisów czechosłowackich do I lub II kategorii zatrudnienia, uważa się za okresy w I kategorii zatrudnienia w myśl polskich przepisów.

2. Okresy zatrudnienia i okresy zastępcze, zaliczone w myśl przepisów czechosłowackich do III kategorii zatrudnienia, uważa się za okresy w II kategorii zatrudnienia w myśl polskich przepisów i odwrotnie.

3. Okresy zatrudnienia i okresy zastępcze, zaliczone w myśl polskich przepisów do I kategorii zatrudnienia, uważa się:

a) za okresy w I kategorii zatrudnienia, jeżeli okresy te są zaliczone do tej kategorii w myśl przepisów czechosłowackich,

b) w pozostałych przypadkach za okresy w II kategorii zatrudnienia w myśl przepisów czechosłowackich.

4. Na wniosek rencisty lub instytucji jednego Państwa nastąpi zaliczenie do odpowiedniej kategorii zatrudnienia przez instytucję drugiego Państwa odmiennie od ustalonych wyżej zasad w tych przypadkach, gdy według przepisów tego Państwa dany okres jest zaliczany do kategorii zatrudnienia, która jest korzystniejsza dla rencisty.

Stosowanie artykułu 14 ustęp 2 Umowy

§ 10. 1. Przy ustalaniu podstawy wymiaru renty (przeciętnego zarobku miesięcznego) uwzględnia się również zarobki osiągane w czasie zatrudnienia w drugim Państwie w okresie czasu, z którego zarobki przyjmuje się dla ustalenia podstawy wymiaru.

2. Podstawę wymiaru renty (przeciętny zarobek miesięczny) ustala instytucja Państwa, w którym pracownik był zatrudniony ostatnio. Tak ustaloną podstawę wymiaru (przeciętny zarobek miesięczny) przyjmuje się za podstawę wymiaru renty przysługującej z instytucji drugiego Państwa, jednakże najwyżej do wysokości zarobków według przepisów tego Państwa.

3. Jednakże na wniosek rencisty instytucja drugiego Państwa ustala podstawę wymiaru renty (przeciętny zarobek miesięczny) w myśl obowiązujących ją przepisów, jeżeli pracownik był zatrudniony w tym Państwie w okresie czasu, z którego zarobki przyjmuje się dla ustalenia podstawy wymiaru renty (przeciętnego zarobku miesięcznego). Nie powoduje to zmiany podstawy wymiaru renty (przeciętnego zarobku miesięcznego) przez instytucję Państwa, w którym pracownik był zatrudniony ostatnio.

§ 11. 1. Jeżeli po spełnieniu warunków do renty starczej lub renty inwalidzkiej albo po przyznaniu jednego z tych świadczeń z tytułu okresów zatrudnienia w obu Państwach pracownik był nadal zatrudniony, okres dalszego zatrudnienia uwzględnia się dla podwyższenia lub nowego wymiaru renty w zakresie i na warunkach przewidzianych we własnych przepisach każdego z obu Państw. Renty częściowe ustala się w tym przypadku w myśl artykułu 14 ustęp 2 Umowy z tym zastrzeżeniem, że nowy wymiar renty nie może powodować zmniejszenia dotychczasowej części renty starczej lub renty inwalidzkiej przysługującej z instytucji jednego lub drugiego Państwa.

2. Jeżeli po przyznaniu renty starczej lub renty inwalidzkiej z tytułu zatrudnienia jedynie w jednym Państwie pracownik był zatrudniony w drugim Państwie, instytucja tego Państwa przyznaje z tego tytułu świadczenie według obowiązujących ją przepisów, biorąc pod uwagę okres zatrudnienia w obu Państwach. Przyznanie świadczenia przez instytucję drugiego Państwa nie powoduje zmniejszenia

renty starczej lub renty inwalidzkiej przyznanej przez instytucję jednego Państwa przed podjęciem zatrudnienia w drugim Państwie.

§ 12. 1. Rentę rodzinną (rentę wdowią i sierocą) po pracującym renciście ustala się w myśl artykułu 14 ustęp 2 Umowy z uwzględnieniem okresów zatrudnienia po przyznaniu renty starczej lub renty inwalidzkiej.

2. Za podstawę wymiaru renty rodzinnej (renty wdowiej i sierocej) przyjmuje się:

- a) po stronie polskiej — zarobek, na podstawie którego wymierzona była emerytura lub renta inwalidzka, lub zarobek w czasie zatrudnienia po przyznaniu jednego z tych świadczeń, jeżeli byłoby to korzystniejsze, albo też rentę inwalidzką przysługującą według ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy,
- b) po stronie czzechosłowackiej — rentę starczą lub rentę inwalidzką, do jakiej miałaby prawo pracujący rencista w chwili śmierci.

§ 13. Renty częściowe przysługujące w myśl artykułu 14 ustęp 2 Umowy obliczane będą dla pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin co najmniej od kwot rent minimalnych, przewidzianych w przepisach jednego lub drugiego Państwa.

§ 14. 1. Jeżeli pracownik był zatrudniony w obu Państwach, a instytucja jednego Państwa wypłaca rentę dla zasłużonych, instytucja drugiego Państwa przyznaje z tytułu zatrudnienia w tym kraju część renty w myśl artykułu 14 ustęp 2 Umowy, jeżeli biorąc pod uwagę okresy zatrudnienia w obu Państwach spełnione są warunki do renty w myśl przepisów ustawodawstwa drugiego Państwa.

2. Jeżeli instytucja jednego Państwa wypłaca rentę na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym członków sił zbrojnych oraz ich rodzin, instytucja drugiego Państwa przyznaje z tytułu zatrudnienia w tym Państwie część renty w myśl artykułu 14 ustęp 2, jeżeli biorąc pod uwagę okresy służby i zatrudnienia w obu Państwach spełnione są warunki do renty według przepisów drugiego Państwa.

§ 15. 1. Przewidziana w przepisach czzechosłowackich renta małżonki może być przyznana również w przypadku wypłacenia do Polski częściowej renty starczej lub inwalidzkiej, jeżeli spełnione są warunki do renty małżonki; renta ta przysługuje w takiej wysokości, w jakiej wypłacana jest renta starcza lub inwalidzka.

2. Podwyższenie renty czzechosłowackiej z tytułu bezradności osobie zamieszkałej w Polsce następuje od daty orzeczenia polskiej komisji lekarskiej dla spraw inwalidztwa i zatrudnienia o zaliczeniu rencisty do I grupy inwalidów.

Stosowanie artykułu 14 ustęp 2 i 4 Umowy

§ 16. 1. Jeżeli pracownik był zatrudniony w obu Państwach, a uległ wypadkowi przy pracy lub nabawił się choroby zawodowej tylko w jednym Państwie, renta inwalidzka lub rodzinna (renta wdowią i sierocą) z tytułu wypadku lub choroby zawodowej przysługuje w całości z instytucji tego Państwa, z uwzględnieniem okresu zatrudnienia tylko na jego terytorium.

2. Z instytucji drugiego Państwa przysługuje w takim przypadku część renty, obliczonej w myśl artykułu 14 ustęp 2 Umowy z kwoty renty, która przysługiwałaby z tytułu inwalidztwa lub śmierci z innych przyczyn niż wypadek przy pracy lub choroba zawodowa.

3. Jeżeli pracownik uległ wypadkowi przy pracy lub nabawił się choroby zawodowej w obu Państwach, stosowane będą następujące postanowienia:

a) Przy ustaleniu inwalidztwa uwzględnia się skutki wypadku przy pracy i choroby zawodowej w obu Państwach.

b) Jeżeli w następstwie wypadku przy pracy w jednym Państwie pracownik nie stał się inwalidą w stopniu uzasadniającym przyznanie renty inwalidzkiej, a następnie uległ wypadkowi przy pracy w drugim Państwie, wskutek którego stał się inwalidą lub zmarł, renta inwalidzka lub renta rodzinna (renta wdowią i sierocą) przysługuje z instytucji tego Państwa.

Z instytucji pierwszego Państwa przysługuje w tym przypadku część renty inwalidzkiej lub rodzinnej (wdowiej i sierocej) według zasad określonych w ustępie 2.

c) Jeżeli w następstwie wypadku w jednym Państwie pracownik uzyskał rentę inwalidzką i uległ następnie wypadkowi w drugim Państwie, lecz wskutek tego wypadku nie nastąpiło takie pogorszenie stanu zdrowia, które uzasadniałoby zaliczenie pracownika do wyższej grupy inwalidztwa, z instytucji tego Państwa przysługuje tylko część renty inwalidzkiej według zasad określonych w ustępie 2.

d) Jeżeli w następstwie wypadku w jednym Państwie pracownik uzyskał rentę inwalidzką i uległ następnie wypadkowi w drugim Państwie, wskutek którego nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia uzasadniające zaliczenie pracownika do wyższej grupy inwalidztwa, instytucja pierwszego Państwa wypłaca nadal rentę bez uwzględnienia pogorszenia stanu zdrowia, instytucja drugiego Państwa wypłaca część renty, która stanowi różnicę między wysokością renty inwalidzkiej z uwzględnieniem pogorszenia stanu zdrowia w następstwie wypadku w tym Państwie i wysokością renty inwalidzkiej, jaka przysługiwałaby w myśl przepisów tego Państwa, gdyby pierwszy wypadek zdarzył się na jego terytorium. Ta renta częściowa ulega podwyższeniu, gdyby suma świadczeń z instytucji obu Państw była niższa od wysokości renty przysługującej z uwzględnieniem pogorszenia stanu zdrowia.

e) W razie śmierci pracownika, o którym mowa w punkcie d), w związku przyczynowym z wypadkiem przy pracy, renta rodzinna z tytułu wypadku przy pracy przysługuje z instytucji obu Państw, w częściach obliczonych w myśl artykułu 14 ustęp 2 Umowy.

f) Z tytułu choroby zawodowej przysługuje z instytucji obu Państw częściowa renta inwalidzka lub rodzinna (renta wdowią i sierocą) obliczona w myśl artykułu 14 ustęp 2 Umowy. Jeżeli pracownik korzystał już uprzednio z renty inwalidzkiej z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej w jednym Państwie, przysługująca z instytucji tego Państwa część renty inwalidzkiej w myśl poprzedniego zdania nie może być niższa od renty wypłacanej dotychczas przez tę instytucję.

4. W przypadkach nieuregulowanych w niniejszym paragrafie instytucje obu Państw porozumiewają się co do sposobu ich załatwienia.

Stosowanie artykułu 14 ustęp 5 Umowy

§ 17. W przypadku powstania prawa do zasiłku pogrzebowego według przepisów obu Państw, zasiłek przysługuje tylko z instytucji tego Państwa, na terytorium którego rencista lub członek jego rodziny stale przebywał i gdzie odbył

się pogrzeb. Jeżeli rencista lub członek jego rodziny przebywał stale na terytorium jednego Państwa, a pogrzeb odbył się na terytorium drugiego Państwa, zasiłek pogrzebowy przysługuje z instytucji Państwa, gdzie odbył się pogrzeb.

Stosowanie artykułu 14 ustęp 6 Umowy

§ 18. 1. Przy orzekaniu o inwalidztwie:

- a) zaliczenie do III grupy inwalidów według polskich przepisów uważa się za inwalidztwo częściowe według przepisów czechosłowackich i odwrotnie;
- b) zaliczenie do II grupy inwalidów według polskich przepisów uważa się za całkowite inwalidztwo według przepisów czechosłowackich i odwrotnie;
- c) zaliczenie do I grupy inwalidów według polskich przepisów uważa się za całkowite inwalidztwo i za bezradność według przepisów czechosłowackich;
- d) całkowitą bezradność według przepisów czechosłowackich uważa się za inwalidztwo I grupy według polskich przepisów.

2. Postanowienia poprzedniego ustępu nie stosują się, jeżeli prawo do renty starczej, inwalidzkiej lub rodzinnej (renty wdowiej i sieroczej) przysługuje tylko z instytucji jednego Państwa.

Stosowanie artykułu 15 ustęp 1 Umowy

§ 19. Uprawnienia do świadczeń rentowych z tytułu zatrudnienia w obu Państwach są zachowane co najmniej tak długo, jak długo uprawnienia te są zachowane w myśl przepisów tego Państwa, na terytorium którego pracownik był zatrudniony ostatnio.

Stosowanie artykułu 16 litera b) Umowy

§ 20 1. Jeżeli z tytułu zatrudnienia w obu Państwach warunki do renty są spełnione tylko według przepisów jednego Państwa, instytucja tego Państwa przyznaje część renty w myśl postanowień artykułu 14 ustęp 2 Umowy.

Po spełnieniu warunków według przepisów drugiego Państwa instytucja tego Państwa przyznaje przysługującą od niej część renty w myśl artykułu 14 ustęp 2 Umowy.

2. Jeżeli rencista był zatrudniony nadal po przyznaniu renty przez instytucję jednego Państwa w myśl postanowienia poprzedniego ustępu, zdanie pierwsze, następuje ponowne ustalenie renty przez instytucje obu Państw w myśl artykułu 14 ustęp 2 Umowy, z uwzględnieniem okresu zatrudnienia po przyznaniu renty. Jeżeli tak ustalona renta częściowa byłaby niższa od renty przyznanej w myśl poprzedniego ustępu, zdanie pierwsze, wypłaca się rentę częściową w pierwotnej wysokości.

Stosowanie artykułu 17 Umowy

§ 21. 1. Zgłoszenie wniosku z tytułu zatrudnienia w obu Państwach do instytucji jednego Państwa uważa się za zgłoszenie jednocześnie wniosku o przyznanie świadczeń do instytucji drugiego Państwa, jeżeli osoba zgłaszająca wniosek nie zaznaczy wyraźnie, iż ubiega się o świadczenie tylko z instytucji jednego Państwa. W takim przypadku świadczenie ustala się według zasad określonych w artykule 16 litera a) Umowy.

2. Centralne instytucje ubezpieczenia społecznego obu Państw mogą uzgodnić tryb zgłaszania wniosków o świadczenia oraz tryb postępowania między instytucjami obu Państw przy załatwianiu wniosków.

Stosowanie artykułu 18 ustęp 1 Umowy

§ 22. 1. Jeżeli pracownik — obywatel czechosłowacki, zamieszkały w Polsce, był zatrudniony w Polsce i w państwie trzecim, z którym Polska zawarła umowę o ubezpieczeniu społecznym, polska instytucja przyznaje temu pracownikowi lub jego członkom rodziny część renty według zasad określonych w artykule 14 ustęp 2 Umowy z tytułu zatrudnienia w Polsce, jeżeli biorąc pod uwagę okres zatrudnienia w Polsce i w państwie trzecim istnieje prawo do świadczeń według polskich przepisów.

2. Jeżeli pracownik — obywatel polski, zamieszkały w Czechosłowacji był zatrudniony w Czechosłowacji i w państwie trzecim, z którym Czechosłowacja zawarła umowę o ubezpieczeniu społecznym, czechosłowacka instytucja przyznaje temu pracownikowi lub członkom jego rodziny część renty według zasad określonych w artykule 14 ustęp 2 Umowy z tytułu zatrudnienia w Czechosłowacji, jeżeli biorąc pod uwagę okres zatrudnienia w Czechosłowacji i w państwie trzecim istnieje prawo do świadczeń według przepisów czechosłowackich.

3. Jeżeli pracownik-obywatel polski lub czechosłowacki, zamieszkały w Polsce lub w Czechosłowacji, był zatrudniony w Polsce, w Czechosłowacji i w państwie trzecim, z którym Polska lub Czechosłowacja albo oba Państwa zawarły umowę o ubezpieczeniu społecznym, a bez uwzględnienia okresu zatrudnienia w państwie trzecim nie istniałoby prawo do świadczeń:

a) polska instytucja uwzględnia przy ustalaniu prawa do świadczeń okresy zatrudnienia obywatela czechosłowackiego w państwie trzecim jako okresy zatrudnienia w Czechosłowacji,

b) czechosłowacka instytucja uwzględnia przy ustalaniu prawa do świadczeń okresy zatrudnienia obywatela polskiego w państwie trzecim jako okresy zatrudnienia w Polsce.

4. W przypadkach wymienionych w poprzednim ustępie instytucja każdego Państwa wypłaci — o ile powstało prawo do świadczeń — część renty obliczonej według zasad określonych w artykule 14 ustęp 2 Umowy w ten sposób, że:

a) instytucja polska wypłaci obywatelowi czechosłowackiemu część renty odpowiadającą stosunkowi okresu zatrudnienia w Polsce do łącznego okresu zatrudnienia w trzech lub więcej państwach,

b) instytucja czechosłowacka wypłaci obywatelowi polskiemu część renty odpowiadającą stosunkowi okresu zatrudnienia w Czechosłowacji do łącznego okresu zatrudnienia w trzech lub więcej państwach.

5. Postanowienia poprzednich ustępów nie stosują się, jeżeli spełnione są warunki do zaliczania okresu zatrudnienia w państwie trzecim do wymiaru renty według zasad określonych w paragrafie 2 niniejszego Porozumienia.

§ 23. Tracą moc wszelkie poprzednie porozumienia w sprawach uregulowanych w niniejszym Porozumieniu.

§ 24. Porozumienie niniejsze wchodzi w życie od dnia jego podpisania i stosuje się do świadczeń, do których prawo powstało po tej dacie.

Porozumienie niniejsze sporządzono w Pradze dnia 21 października 1970 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i czeskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc obowiązującą.

M. Krukowski

M. Stancel

2.

POROZUMIENIE

w sprawie wypłaty świadczeń oraz przeprowadzania kontroli administracyjnej i lekarskiej.

Na podstawie artykułu 6 ustęp 2 Umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czechosłowacką o ubezpieczeniu społecznym i artykułu 5 ustęp 4 Umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czechosłowacką o współpracy w dziedzinie polityki i administracji społecznej, podpisanych w Warszawie dnia 5 kwietnia 1948 roku, centralne władze administracyjne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, reprezentowane ze strony polskiej przez:

Michała Krukowskiego — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac,

ze strony czechosłowackiej przez:

Michała Stancila — Ministra Pracy i Spraw Społecznych Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej oraz

Karola Antosika

— Zastępcę Dyrektora Centralnego Zarządu Ubezpieczenia Chorobowego,

uzgodniły, co następuje:

Tytuł I. Tryb wypłaty świadczeń i przekazywania funduszy

Rozdział 1. Wypłata świadczeń przysługujących na podstawie ustawodawstwa czechosłowackiego uprawnionym osobom zamieszkającym w Polsce.

§ 1. 1. Renty starcze, inwalidzkie, wdowie i sieroce (w tym również renty z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych) oraz zasiłki pogrzebowe w razie śmierci rencisty lub członka jego rodziny, przysługujące na podstawie przepisów czechosłowackich osobom zamieszkającym w Polsce, będą wypłacane przez Urząd Zabezpieczenia Rentowego w Pradze za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie. Świadczenia okresowe będą wypłacane miesięcznie z góry.

2. Świadczenia pieniężne z ubezpieczenia chorobowego (zasiłki chorobowe, macierzyńskie, rodzinne i pogrzebowe), przysługujące na podstawie przepisów czechosłowackich z tytułu zatrudnienia polskich pracowników w Czechosłowacji będą wypłacane bezpośrednio uprawnionym osobom. Jeżeli świadczenie nie mogło być wypłacone bezpośrednio uprawnionej osobie, będzie ono wypłacone za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie:

a) na zlecenie Czeskiego Zarządu Ubezpieczenia Chorobowego w Pradze z tytułu zatrudnienia na terytorium Czeskiej Republiki Socjalistycznej,

b) na zlecenie Słowackiego Zarządu Ubezpieczenia Chorobowego w Bratysławie z tytułu zatrudnienia na terytorium Słowackiej Republiki Socjalistycznej.

§ 2. 1. Co najmniej na miesiąc przed każdym terminem wypłaty rent Urząd Zabezpieczenia Rentowego w Pradze przesyła Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie w dwóch egzemplarzach zlecenie wypłaty świadczeń należnych za bieżący miesiąc, w formie numerowanych wykazów zawierających następujące dane:

a) liczba porządkowa,

b) numer renty,

c) nazwisko i imię osoby uprawnionej do odbioru renty,

d) kwota do wypłaty.

Wymienione wykazy będą zawierały jeszcze dwie dodatkowe rubryki, pierwsza z nich zatytułowana „do potrącenia” a druga — „rozliczenie w terminie późniejszym”. Rubryki te będą wypełnione przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie przy dokonywaniu rozliczeń według reguł ustalonych niżej w paragrafie 5.

2. Najpóźniej do dnia 15 każdego miesiąca Urząd Zabezpieczenia Rentowego w Pradze przekaże na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, za pośrednictwem właściwych banków obu Państw sumę potrzebną na wypłacenie należności za bieżący miesiąc według wykazu, o którym mowa w poprzednim ustępie. Wpłata na rachunek polskiego banku umarza zobowiązania.

3. Wypłata rent należnych za okresy ubiegłe przed normalnym terminem płatności (z tytułu rent przyznanych po raz pierwszy, z tytułu wznowienia wypłaty lub podwyższenia rent), jak też wypłata świadczeń jednorazowych będzie dokonywana na podstawie odrębnych zleceń, w formie wykazów analogicznych do określonych w ustępie 1, z tą zmianą iż w tych wykazach oprócz danych dotyczących zaległej renty (jej wysokości i okresu, za jaki renta jest wypłacana) będzie podana również wysokość renty bieżącej oraz tytuł należności przy świadczeniach jednorazowych.

Powyższe wykazy będą przysyłane Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie w zasadzie raz w miesiącu. Jednocześnie Urząd Zabezpieczenia Rentowego w Pradze przekaże, w sposób określony w poprzednim ustępie, na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie sumę potrzebną na wypłacenie należności według wspomnianych wykazów.

4. Do wykazów, o których mowa w poprzednim ustępie, dołączone będą karty likwidacyjne dotyczące rent przyznanych po raz pierwszy oraz karty zmiany rent. Wzory tych kart ustalają za wspólnym porozumieniem Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie i Urząd Zabezpieczenia Rentowego w Pradze.

§ 3. 1. Wypłata świadczeń pieniężnych w myśl paragrafu 1, ustęp 2, zdanie drugie, następuje na zlecenie Czeskiego Zarządu Ubezpieczenia Chorobowego w Pradze lub Słowackiego Zarządu Ubezpieczenia Chorobowego w Bratysławie, wystawione w dwóch egzemplarzach i zawierające następujące dane:

a) nazwisko i imię uprawnionej osoby,

b) dokładny adres osoby uprawnionej do odbioru należności,

c) kwota do wypłaty,

d) tytuł należności.

2. Jednocześnie ze zleceniem, o którym mowa w poprzednim ustępie, Czeski Zarząd Ubezpieczenia Chorobowego w Pradze lub Słowacki Zarząd Ubezpieczenia Chorobowego w Bratysławie przekaże na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie za pośrednictwem właściwych banków obu Państw sumę potrzebną na wypłacenie należności według zlecenia.

Wpłata na rachunek polskiego banku umarza zobowiązania.

§ 4. 1. Na podstawie wykazów lub zleceń, określonych w paragrafach 2 i 3, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie wypłaci należności uprawnionym osobom, w sposób stosowany do własnych świadczeń.

Kwota przysługująca uprawnionej osobie przeliczona zostanie na złote według kursu Narodowego Banku Pol-

skiego dla korony czechosłowackiej, obowiązującego w dniu przekazania funduszków w myśl postanowień paragrafów 2 i 3.

2. Z należności przypadających uprawnionej osobie w myśl poprzedniego ustępu Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie może potrącić zaliczki, wypłacone na poczet świadczeń czechosłowackich.

§ 5. 1. Jako dowody dokonanych wypłat Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie zwraca Urzędowi Zabezpieczenia Rentowego w Pradze względnie Czeskiemu Zarządowi Ubezpieczenia Chorobowego w Pradze lub Słowackiemu Zarządowi Ubezpieczenia Chorobowego w Bratysławie jeden egzemplarz wykazów lub zleceń wypłaty określonych w paragrafach 2 i 3 podając:

a) w rubryce „do potrącenia” — kwoty, których wypłata nie została dokonana; kwoty te będą pozostawione do dyspozycji wymienionej wyżej instytucji, która potrąci je z najbliższego przekazania sum na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie w myśl paragrafów 2 i 3,

b) w rubryce „rozliczenie w terminie późniejszym” — kwoty, które z powodu zmiany adresu lub z innych przyczyn administracyjnych nie mogły być wypłacone w danym terminie, ale istnieje podstawa, że kwoty te będą wypłacone w bliskim czasie po normalnym terminie wypłaty; wypłacenie tych kwot będzie rozliczone osobnym wykazem dodatkowym.

Zwrócone egzemplarze wykazów lub zleceń wypłaty będą zawierały zestawienie kwot wypłaconych, kwot nie wypłaconych oraz kwot pozostawionych do rozliczenia w terminie późniejszym.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie przyjmuje odpowiedzialność za stwierdzone przez siebie wypłaty.

2. Egzemplarze wykazów lub zleceń wypłaty będą zwracane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie w ciągu najdalej dwóch miesięcy po terminie wypłaty świadczeń.

Rozdział 2. Wypłata świadczeń przysługujących na podstawie ustawodawstwa polskiego uprawnionym osobom zamieszkałym w Czechosłowacji

§ 6. 1. Emerytury, renty inwalidzkie i rodzinne (w tym również renty z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych) oraz zasiłki pogrzebowe w razie śmierci rencisty lub członka jego rodziny, przysługujące na podstawie polskich przepisów osobom zamieszkałym w Czechosłowacji, będą wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie za pośrednictwem Urzędu Zabezpieczenia Rentowego w Pradze. Świadczenia okresowe będą wypłacane miesięcznie z góry.

2. Zasiłki chorobowe, macierzyńskie, pogrzebowe oraz zasiłki rodzinne, przysługujące na podstawie polskich przepisów z tytułu zatrudnienia pracowników czechosłowackich w Polsce będą wypłacane bezpośrednio uprawnionym osobom. Jeżeli świadczenie nie mogłoby być wypłacone bezpośrednio uprawnionej osobie, będzie ono wypłacone na zlecenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie za pośrednictwem Czeskiego Zarządu Ubezpieczenia Chorobowego w Pradze lub Słowackiego Zarządu Ubezpieczenia Chorobowego w Bratysławie.

§ 7. 1. Co najmniej na miesiąc przed każdym terminem wypłaty emerytur oraz rent inwalidzkich i rodzinnych Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie prześle Urzędowi Zabezpieczenia Rentowego w Pradze w dwóch egzem-

plarzach zlecenie wypłaty świadczeń należnych za bieżący miesiąc, w formie numerowanych wykazów zawierających następujące dane:

- liczba porządkowa,
- numer renty,
- nazwisko i imię osoby uprawnionej do odbioru renty,
- kwota do wypłaty.

Wymienione wykazy będą zawierały jeszcze dwie dodatkowe rubryki, pierwsza z nich zatytułowana „do potrącenia”, a druga — rozliczenie w terminie późniejszym”. Rubryki te będą wypełniane przez Urząd Zabezpieczenia Rentowego w Pradze przy dokonywaniu rozliczeń według regul ustalonych niżej w paragrafie 10.

2. Najpóźniej do dnia 15 każdego miesiąca Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie przekaze na rzecz Urzędu Zabezpieczenia Rentowego w Pradze za pośrednictwem właściwych banków obu Państw sumę potrzebną na wypłacenie należności za bieżący miesiąc według wykazu, o którym mowa w poprzednim ustępie. Wpłata na rachunek banku czechosłowackiego umarza zobowiązania.

3. Wypłata rent należnych za okresy ubiegłe przed normalnym terminem płatności (z tytułu rent przyznanych po raz pierwszy, z tytułu wznowienia wypłaty lub podwyższenia rent), jak też wypłata świadczeń jednorazowych będzie dokonywana na podstawie odrębnych zleceń, w formie wykazów analogicznych do określonych w ustępie 1, z tą zmianą iż w tych wykazach oprócz danych dotyczących zaległej renty (jej wysokości i okresu, za jaki renta jest wypłacana) będzie podana również wysokość bieżącej renty oraz tytuł należności przy świadczeniach jednorazowych.

Powyższe wykazy będą przysyłane Urzędowi Zabezpieczenia Rentowego w Pradze w zasadzie raz w miesiącu. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie przekaze, w sposób określony w poprzednim ustępie, na rzecz Urzędu Zabezpieczenia Rentowego w Pradze sumę potrzebną na wypłacenie należności według wspomnianych wykazów.

4. Do wykazów, o których mowa w poprzednim ustępie, dołączone będą karty likwidacyjne dotyczące rent przyznanych po raz pierwszy oraz karty zmiany rent.

Wzory tych kart ustalają za wspólnym porozumieniem Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie i Urząd Zabezpieczenia Rentowego w Pradze.

§ 8. 1. Wypłata zasiłków chorobowych, macierzyńskich, pogrzebowych oraz zasiłków rodzinnych w myśl paragrafu 6, ustęp 2 zdanie drugie następuje na zlecenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, wystawione w dwóch egzemplarzach i zawierające następujące dane:

- nazwisko i imię uprawnionej osoby,
- dokładny adres osoby uprawnionej do odbioru należności,
- kwota do wypłaty,
- tytuł należności.

2. Jednocześnie ze zleceniem o którym mowa w poprzednim ustępie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie przekaze na rzecz Czeskiego Zarządu Ubezpieczenia Chorobowego w Pradze lub Słowackiego Zarządu Ubezpieczenia Chorobowego w Bratysławie za pośrednictwem właściwych banków obu Państw sumę potrzebną na wypłacenie należności według zlecenia. Wpłata na rachunek banku czechosłowackiego umarza zobowiązania.

§ 9. 1. Na podstawie wykazów lub zleceń, określonych w paragrafach 7 i 8, Urząd Zabezpieczenia Rentowego

względnie Czeski Zarząd Ubezpieczenia Chorobowego w Pradze lub Słowacki Zarząd Ubezpieczenia Chorobowego w Bratysławie wypłaci należności uprawnionym osobom, w sposób stosowany do własnych świadczeń.

Kwota przysługująca uprawnionej osobie przeliczona zostanie na korony według kursu wymiany, obowiązującego w dniu przekazania funduszków w myśl paragrafów 7 i 8.

2. Z należności przypadających uprawnionej osobie w myśl poprzedniego ustępu Urząd Zabezpieczenia Rentowego w Pradze może potrącić zaliczki, wypłacone na poczet świadczeń polskich.

§ 10. 1. Jako dowody dokonanych wypłat Urząd Zabezpieczenia Rentowego w Pradze względnie Czeski Zarząd Ubezpieczenia Chorobowego w Pradze lub Słowacki Zarząd Ubezpieczenia Chorobowego w Bratysławie zwracają Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie jeden egzemplarz wykazów lub zleceń wypłaty określonych w paragrafach 7 i 8, podając:

a) w rubryce „do potrącenia” — kwoty, których wypłata nie została dokonana; kwoty te będą pozostawione do dyspozycji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, który potrąci je z najbliższego przekazania sum na rzecz Urzędu Zabezpieczenia Rentowego w Pradze względnie Zarządu Ubezpieczenia Chorobowego w Pradze lub Słowackiego Zarządu Ubezpieczenia Chorobowego w Bratysławie w myśl paragrafów 7 i 8,

b) w rubryce „rozliczenie w terminie późniejszym” — kwoty, które z powodu zmiany adresu lub z innych przyczyn administracyjnych nie mogły być wypłacone w danym terminie, ale istnieje podstawa, że kwoty te będą wypłacone w bliskim czasie po normalnym terminie wypłaty; wypłacenie tych kwot będzie rozliczone osobnym wykazem dodatkowym.

Zwrócone egzemplarze wykazów lub zleceń wypłaty będą zawierały zestawienie kwot wypłaconych, kwot nie wypłaconych oraz kwot pozostawionych do rozliczenia w terminie późniejszym.

Urząd Zabezpieczenia Rentowego w Pradze, Zarząd Ubezpieczenia Chorobowego w Pradze i Słowacki Zarząd Ubezpieczenia Chorobowego w Bratysławie przejmują odpowiedzialność za stwierdzone przez siebie wypłaty.

2. Egzemplarze wykazów lub zleceń wypłaty będą zwracane Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie w ciągu najdalej dwóch miesięcy po terminie wypłaty świadczeń.

Rozdział 3. Postanowienia wspólne

§ 11. Przy wypłacie kwot przysługujących do dnia śmierci rencisty z instytucji jednego Państwa uprawnionym osobom, zamieszkałym w drugim Państwie, instytucja ta przyjmować będzie za podstawę ustalenia uprawnień zaświadczenie rady narodowej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania tych osób. Zaświadczenie to powinno ustalać stopień pokrewieństwa osób zgłaszających roszczenie oraz stwierdzać, że są spadkobiercami zmarłego rencisty.

§ 12. W razie podjęcia przez instytucję jednego Państwa, z której renta przysługuje, decyzji o cofnięciu, wstrzymaniu wypłaty lub obniżeniu renty, instytucja drugiego Państwa pośrednicząca w wypłacaniu świadczeń przeprowadzi wstrzymanie lub zmniejszenie renty od najbliższego terminu płatności.

§ 13. Koszty związane z wypłatą rent, zasiłków chorobowych i macierzyńskich, zasiłków rodzinnych i zasiłków pogrzebowych nie ulegają wzajemnemu rozliczeniu.

Tytuł II. Kontrola administracyjna i lekarska

§ 14. 1. Instytucja pośrednicząca w wypłacie świadczeń rentowych przeprowadza kontrolę osób korzystających z rent z drugiego Państwa na warunkach i w sposób stosowany do własnych rencistów, z uwzględnieniem zaleceń instytucji, z której świadczenie przysługuje.

2. Instytucja pośrednicząca w wypłacie świadczeń informuje bezzwłocznie instytucję drugiego Państwa o okolicznościach, które mogą mieć wpływ na prawo do renty lub jej wysokość.

3. Nie będzie się przeprowadzać kontroli lekarskiej rencistów uprawnionych do świadczeń z jednego Państwa i zamieszkałych w drugim Państwie, którzy osiągnęli wiek po ukończeniu którego nie przeprowadza się tej kontroli według przepisów w Państwie miejsca zamieszkania rencisty.

§ 15. 1. Na wniosek instytucji jednego Państwa, z której świadczenie przysługuje, instytucja drugiego Państwa pośrednicząca w wypłacie rent przeprowadza kontrolę lekarską w sposób stosowany do własnych rencistów.

2. Do wniosku o przeprowadzenie kontrolnego badania lekarskiego dołączone będą ewentualnie wyniki poprzednich badań oraz wskazania, jakie powinny być przeprowadzone badania specjalistyczne lub obserwacje szpitalne. W razie braku takich wskazań — komisja przeprowadzająca badanie kontrolne może z własnej inicjatywy zarządzić przeprowadzenie wymienionych badań dodatkowych, jeżeli uzna to za potrzebne dla ustalenia pełnego stanu zdrowia kontrolowanej osoby.

3. Wyniki badań lekarskich przesłane zostaną bezzwłocznie instytucji, na wniosek której badanie zostało przeprowadzone.

§ 16. 1. Jeżeli według opinii komisji przeprowadzającej kontrolne badanie lekarskie rencista nie jest już inwalidą, instytucja pośrednicząca w wypłacie rent wstrzyma tymczasowo dalszą wypłatę renty w oczekiwaniu na decyzję instytucji drugiego Państwa.

2. Jeżeli według opinii komisji przeprowadzającej kontrolne badanie lekarskie rencista jest nadal inwalidą w tym samym lub wyższym stopniu, instytucja pośrednicząca wypłaca nadal rentę w niezmienionej wysokości dopóki nie otrzyma innego zlecenia.

3. Jeżeli według opinii komisji przeprowadzającej kontrolne badanie lekarskie nastąpiła u rencisty, pobierającego świadczenie z tytułu całkowitego inwalidztwa (I lub II grupa inwalidów po stronie polskiej), poprawa stanu zdrowia w takim stopniu, że istnieje tylko inwalidztwo częściowe (III grupa inwalidów po stronie polskiej), instytucja pośrednicząca wypłaca zaliczkowo 50% dotychczasowej renty w oczekiwaniu na decyzję instytucji drugiego Państwa.

4. Postanowienie poprzednich ustępów stosuje się odpowiednio w przypadku wypłacenia rent częściowych przysługujących od instytucji obu Państw w myśl artykułu 14 ustęp 2 Umowy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 17. Koszty związane z przeprowadzaniem kontroli administracyjnej i lekarskiej w myśl postanowień paragrafów 14 i 15 przez instytucję jednego Państwa na rzecz instytucji drugiego Państwa nie ulegają wzajemnemu rozliczeniu.

Tytuł III. Postanowienia końcowe

§ 18. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, Urząd Zabezpieczenia Rentowego w Pradze, Czeski Zarząd Ubezpieczenia Chorobowego w Pradze i Słowacki Zarząd Ubezpieczenia Chorobowego w Bratysławie mogą ustalać za wspólną zgodą szczegółowe reguły stosowania postanowień niniejszego Porozumienia.

§ 19. 1. Porozumienie niniejsze zawarte jest na czas nieokreślony. Może ono być wypowiedziane przez każdą z Umawiających się Stron, nie później jednak niż na sześć miesięcy przed upływem danego roku kalendarzowego; w takim przypadku traci moc z końcem tego roku.

2. Od daty wejścia w życie niniejszego Porozumienia tracą moc wszelkie poprzednie porozumienia w sprawach uregulowanych niniejszym Porozumieniem.

3. Porozumienie niniejsze wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 1971 roku.

Porozumienie niniejsze sporządzono w Pradze dnia 21 października 1970 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i czeskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc obowiązującą.

M. Krukowski

M. Stancel, K. Antosik

II. PŁACE

3.

WYTYCZNE Nr 1

PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 7 stycznia 1971 r.

w sprawie wysokości i podziału na rok 1971 funduszu premiowego pracowników umysłowych w niektórych przedsiębiorstwach i zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych).

Na podstawie § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komitetu Pracy i Płac oraz zakresu współpracy Komitetu z innymi organami administracji państwowej (Dz. U. Nr 23, poz. 123) oraz na podstawie rozdziału 12 „Zatrudnienie i Płace”, dział 17 Uchwały Nr 196/70 Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1970 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na 1971 rok — ułata się, co następuje:

§ 1. Wytyczne dotyczą:

- przedsiębiorstw przemysłowych objętych uchwałą Nr 120 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. (Monitor Polski z 1967 r. Nr 21, poz. 99) oraz uchwałą Nr 175 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie bodźców materialnego zainteresowania pracowników państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym w których nie zostanie wprowadzony z dniem 1 stycznia 1971 r. nowy system bodźców;
- przedsiębiorstw budowlano-montażowych objętych uchwałą Nr 121 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. (Mon. Pol. Nr 32, poz. 129) lub uchwałą Nr 120 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1969 r. w sprawie premiowania

pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Mon. Pol. Nr 33, poz. 244);

— zjednoczeń (jednostek równorzędnych) objętych uchwałą Rady Ministrów Nr 122 z dnia 4 maja 1964 r. (Monitor Polski z 1967 r. Nr 21, poz. 100), w których nie zostanie wprowadzony z dniem 1 stycznia 1971 r. nowy system bodźców.

§ 2. 1. Fundusz premiowy pracowników umysłowych planowany na 1971 rok, z wyjątkiem przypadku określonego w ust. 2, nie może przekraczać w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w § 1, kwoty funduszu premiowego ustalonego w planie na rok 1970.

2. W razie planowego na rok 1971 wzrostu zatrudnienia pracowników umysłowych fundusz premiowy może być zwiększony o kwotę wynikającą z przemnożenia przeciętnej premii pracowników umysłowych planowanej na rok 1970 przez liczbę pracowników dodatkowo zatrudnionych.

3. Fundusz premiowy ulega zmniejszeniu w razie ustalonego przez jednostkę nadrzędną planowego zmniejszenia zatrudnienia pracowników umysłowych, dokonanego w szczególności w wyniku ograniczenia produkcji przedsiębiorstwa lub zarządzonych przez tę jednostkę zmian organizacyjnych.

§ 3. Podziału funduszu premiowego dokonują:

- 1) właścicieli ministerstw w przekroju poszczególnych zjednoczeń dla zrównoważonych w tych zjednoczeniach przedsiębiorstw oraz dla poszczególnych central zjednoczeń (jednostek równorzędnych),
- 2) dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) i przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wojewódzkich z województw) — dla poszczególnych przedsiębiorstw,

po umiarkowanym wyodrębnieniu kwot na rezerwy funduszu premiowego.

§ 4. Rodzaj i wielkość zadań stanowiących kryterium premiowania w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w § 1, należy ściśle wiązać z zadaniami, których wykonanie decyduje o realizacji NPG na rok 1971.

W szczególności zadania te powinny stanowić bodziec do:

- 1) poprawy jakości i nowoczesności produkcji,
- 2) obniżki kosztów własnych,
- 3) poprawy wydajności pracy,
- 4) terminowego wykonania zadań inwestycyjnych i uruchomienia obiektów inwestycyjnych,
- 5) wdrożenia do praktyki wynalazków — ważnych opracowań z zakresu postępu technicznego,
- 6) zwiększenia eksportu oraz pełniejszego i pełnego realizowania dostaw produkcji przeznaczonej na rynek wewnętrzny.

Dobór zadań premiowych powinien być powiązany m.in. z programem i harmonogramem zagospodarowania rezerwy tkwiących w technice i ekonomice przedsiębiorstw ocenianych na podstawie badań prowadzonych zarówno przez przedsiębiorstwa jak i ich jednostki nadrzędne.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: M. Krukowski

Redakcja i Administracja: Komitet Pracy i Płac, Warszawa, ul. Chopina 1

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumerata roczna wynosi złotych 40,—. Wpłaty za prenumeratę na rok 1971 (tylko całoroczną) urzędy, instytucje i zakłady pracy mogą zamawiać wyłącznie w Oddziałach i Delegaturach „Puch” znajdujących się we wszystkich miastach wojewódzkich i powiatowych — w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25 listopada 1971 r.

Prenumeratory indywidualni mogą dokonywać wpłat na prenumeratę w urzędach pocztowych i u listonoszy, lub wnieść opłaty na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kierownictwa Prasy i Wydawnictw „RUCH” — Warszawa, ul. Towarowa 28 — w terminie do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Pojedyncze egzemplarze można nabywać tylko w Centrali Kierownictwa Prasy i Wydawnictw „RUCH” — Warszawa, ul. Towarowa 28 — na zamówienia.

Wszelkie reklamacje dotyczące prenumeraty i zamówień, należy składać do placówek „Puch” lub urzędów pocztowych w których opłacono została prenumerata dziennika.

Komitet Pracy i Płac nie przyjmie wpłat na prenumeratę i nie prowadzi sprzedaży dziennika.

Cena zł 5,—